

Mikor, ki, hol, hogyan?

KALANDOZÁSOK A MILITARY TÖRTÉNETÉBEN

Moszkvában megkezdődtek az olimpiai játékok és az egész ország szorongva várta a híreket. Így visszatekintve, és keresve a hivatalos tudósításokat, ismételen rá kellett döbbernünk, hogy csak a Népsport „Olimpiai hírek” című tudósításaiban találtunk információt a játékok lovaseseményeiről. A lovasok hivatalos lapja, a Lovassport és Lótenyésztés egész évben nem foglalkozott az olimpiával, csak az eredményeket közölte igen szűkszavúan. Burucs Balázs tollából ugyan megjelent egy rövid személyes élménybeszámoló, de az nem elemezte az eseményeket. Most megpróbáljuk naplószerűen, szigorú időrendi sorrendben összerakni az akkori Népsport-tudósítások alapján a military magyar vonatkozású eseményeit.

Kezdjük a Népsport 1980. július 10-i számával, amelyben „Cél-egyesen” címen, „Pontokat szerezhettek...” alcímmel jelent meg egy beszámoló dr. Várady Jenővel, a lovasválogatott csapatvezetőjével:

- Hány csapatunk képviseli a magyar színeket a moszkvai játékokon?
 - Military csapatunk tagjai július 24. és 27. között szállnak nyeregbe, legjobb díjugratóink pedig 29-én kezdik a csapatversenyt, augusztus 3-án, a záróünnepély előtt az egyéni helyezések sorsát döntik el.
- Mit várhatunk versenyzőinktől?
 - A military csapat tehetséges, fiatal, de még rutintalan lovasokból áll. Horváth Zoltánnak például ez lesz az első nemzetközi versenye. A felkészülést négy hónapja kezdték el, számukra teljesen ismeretlen lovakkal. Az ellenőrző versenyek azonban azt bizonyították, hogy feltétlenül érdemes bizalmat szavazni a csapatnak.
- A nevezések szerint mindössze 7 nemzet, a Szovjetunió, Lengyelország, Bulgária, Mexikó, Olaszország, India és Magyarország lovasai állnak majd rajthoz. Mit vár, mire számít?
 - Ha sportolóink teljesítik a 29 kilométer hosszú, 44 erőfelfejtéssel nehezített pályát, a legrosszabb esetben is két olimpiai pontot szerezhettek. Ez pedig eleve lendület adhat ennek az általában csak kam-

pányszerűen felkarolt, nehéz, az ember és a ló tudását alaposan kifaggtató, szép sportágnak.

- A csapat összeállítása?
 - Öten utaznak, közülük egy tartalék. Cseresnyés Fapipa nevű lován próbál szerencsét, Oláh Adóssal, Gróznér Bátorral, Horváth pedig L'Amourral hajtja végre a három versenypont. A tartalék: Balogh, Ciklon nevű lovával.

A Népsport 1980. július 15-i száma közölte a militarycsapat összetételét:

Balogh István (Enyingi MEDOSZ), 1952. okt. 24.; Cseresnyés László (Nagyvázsonyi VOSE), 1958. júl. 30.; Gróznér István (Baki MEDOSZ), 1955. júl. 22.; Horváth Zoltán (Szombathelyi MEDOSZ), 1954. nov. 1.; Oláh Mihály (Enyingi MEDOSZ); 1949. jan. 25. Valamennyien újoncok.

Ugyanebben a lapban ismét szót kapott dr. Várady Jenő vezetőedző:

[...] Sportágunk „büszkélkedhet” a legifjabb olimpiai kerettel. Ez év február 4-én alakult meg a válogatott – nem kell talán hangsúlyozni, hogy kissé későn. Rádházán végeztük az első közös felkészülést, fedett lovardában. Szabadban március 24. óta dolgozunk, az Enyingi Állami Gazdaság sáripusztai üzemében kiépített edzőtáborban.

Igyekeztünk alkalmazkodni – az utolsó pillanatban – a várható pályaviszonyokhoz, Sáripusztán felépítettük a legjellemzőbb akadálycsoportokat. Persze a military harminc kilométeres pályáját nem varázsolhatjuk ide.

Helyezés? Ha a lovasaink becsülettel végigküzdi a versenyt, és a csapat tagjai közül legalább hárman sikerrel teszik meg a tá-

tot, akkor már elégedettek lehetünk. (Csak összehasonlításképpen, 1972-ben Münchenben a négy magyar lovas közül egyedül Szabácsy István ment végig a pályán.) Díjugratóink tapasztalt öreg rókák, de csak azt várhatjuk tőlük, hogy csapatban becsülettel helytálljanak. Egyéniben semmi esélyük. A militarysok fiatal, törekvő társaság, ha korábban kezdhették volna el a felkészülést – és más lovakkal! –, akár meglepetésre is képesek lennének! Így is előbb kerülhetnek a legjobbak közé, mint a díjugratók.

A következő beszélgetést a Népsport 1980. július 22-i számában olvashattuk dr. Várady Jenővel, a cikk „A sár ellen recept készül” címen jelent meg a lapban:

[...] A káprázatos lovasparadicsomban hétfő délben a magyar csapat vezetőjével, dr. Várady Jenővel beszélgettünk. Bizonyára a minden előzetes várakozást felülmúló kitűnő körülmények okozták, de a csapatvezető meglepően nyugodt és jókedvű volt.

[...] A szakvezető örömmel számolt be arról, hogy habár a lovak 63 órás utazás után csak pénteken reggel érkeztek meg Moszkvába; Ciklon kivételével mind egészségesek, és jó kondícióban vannak. Balogh István lovának mellső lábai fájnak, így csak később dől el, hogy a tartalék lovak közül Orossal vagy L'Amourral indul-e. A négylábúak vasárnapra kipihenték a hosszú utazás fáradalmait és azóta a militarysták naponta kétszer, az ugrók pedig egyszer tartanak edzést.

[...] Dr. Várady Jenő ezután az induló országok csapatairól beszélt. Végleges, hogy díjugratásban a Szovjetunió, Lengyelország, Románia, Bulgária, Mexikó és Magyarország indít csapatot, míg militaryban a Szovjetunió, Lengyelország, Bulgária, Olaszország, Mexikó és India együttese lesz válogatottunk ellenfele. A jelenlegi állapot szerint azonban lovasainknak nemcsak vetélytársaik, hanem az eső is nagy ellenfelük lesz, hiszen az ég csatornáit hetek óta áztatják a talajt. Dr. Burucs Balázs, a csapat orvosa például most azon töri a fejét, mivel kenje majd be a lovak patáját, hogy minél kevesebb sár ragadjon rájuk. A fiatal állatorvos még titkolódzott, de azt elárulta, hogy a „recept” már készűl...

■ 1. Balról jobbra Grözner István, Cseresnyés László, Oláh Mihály, Ákos Ajtony, Balogi András, Horváth Zoltán, Krucsó Ferenc, dr. Kollár Kornél, a díjugratók edzője, Monspart Gábor, a militarycsapat edzője, illetve Varró József | 2. A moszkvai olimpia logója, kabalafigurája | 3. Horváth Zoltán és L'Amour a díjlovaglónégyszögben | 4. A militarycsapat: Horváth Zoltán, Cseresnyés László, Monspart Gábor, Oláh Mihály, Grözner István

[...] A militarysták naponta kétszer ültek lóra. Cseresnyésék nagy izgalommal várják a kedd délelőtti terepverseny-bemutatót. Lelkiükben már felkészültek a maratoni gyaloglásra, hiszen a hivatalos bemutató mellett még kétszer akarják megnézni a pályát, és így 36 km-t kell talpalniok...

A Népsport 1980 július 24-i számában „Elszánt a hangulat” címen olvashattuk a beszámolót:

[...] Nehéz napja volt lovascsapatunknak kedden, pedig csak csütörtökön reggel kezdődik el a háromnapos verseny! Szakadó esőben került ugyanis sorra a nagy érdeklődéssel várt terepverseny bemutatója.

Dr. Várady Jenő csapatvezető szerda délután röviden így sommázta a látottakat: Sártenger, borzasztóan nehéz akadályokkal... Az 5500 m hosszú, A ügetőszakasz erdei útján például még a versenyzőket szállító terepjárók is felmondták a szolgálatot, nem bírták a mély talajjal. A 7695 m hosszú D szakaszon 33 akadály nehezíti majd a lovasok dolgát. Az akadályok nehézségét még növeli, hogy nagyon szűkek a rálovaglási távolságok.

A D szakasz legnehezebb része a 29-es, 30-as és 31-es számú akadály. A két utóbbinál például egy 10 m-es csúszda után horgászpád felett kell átugratni, bele a patakba,

MÚLTIDÉZÉSRE HÍVUNK

E cikksorozat szerzőinek nem feladata a történesek miértjének és okának kutatása, feltárása, mi csak a tények közlésére szorítókonzunk. Amennyiben mégis összefüggéseket, esetleg tanulságokat is fellelnének az egyes korszakok sikerei és kudarcai között, akkor lehet, hogy azzal a ma és a jövő sportját is segítjük.

ahonnan kijövet ismét akadályt kell leküzdeni a versenyzőknek. Még végiggondolni is nehéz –nemhogy végiglovagolni...

A pályabemutató után a svájci Anton Röhler, a Nemzetközi Lovas Szövetség technikai kiküldötte – nagyon találóan – nem véletlenül figyelmeztette a versenyzőket: „Uraim, a terepverseny alatt egy pillanatra se feledkezzenek el arról, hogy lovuk élőlény...” A magyar versenyzők közül a keménységéről híres Oláh Mihály röviden csak ennyit mondott: „Nehéz lesz, de sikerülni fog!” A szerdán 25. születésnapját ünneplő Gróznér István bizakodó hangulatban nyilatkozott: „Ilyen nehéz terepre nem számítottunk, óriási csata lesz, de végigmegyünk.” Megnyugtató a csütörtöki rajt előtt, hogy a lovak jó állapotban vannak, s ezt állapította meg az állatorvosi bizottság kondícióvizsgálója is, így Fapipákék megkapták a rajtengedélyt. Eldőlt, hogy Balogh István lesz a militarycsapat tartaléka, mivel lova, Ciklon szállítás közben megsérült. A csütörtökön kezdődő díjlovaglásban versenyzőink közül elsőnek Horváth Zoltán indul L'Amourral, délután pedig Gróznér István szerepel Bíborossal, Cseresnyés és Oláh pénteken mutatkozik be [...].

Egy nappal később, 1980. július 25-én „Izgalmas rajt” címmel jelent meg a minket érdeklő cikk a Népsportban:

[...] A nagyszerű bitcai pályán csütörtökön reggel a militarysták küzdelmével elke-

dődtek az olimpiai lovas küzdelmek is. A háromnapos versenyt ezúttal négy nap alatt bonyolítják le, hiszen a díjlovaglás kétnapos lesz.

Csütörtökön kánikulai melegben kezdődött el az első 14 lovas bemutatója, s amikor a negyedikként induló Horváth Zoltán a pályára lovagolt, a magyaroknak még inkább melegük lett. Az történt ugyanis, hogy Horváth belovagolt L'Amourral, s ekkor közölték vele: kizárták a versenyből, mert a rajtengedélyt jelző gongszó előtt lépett a pályára. Mielőtt csapatunk vezetősége óvást nyújtott volna be, a versenybírótság rájött tévedésére, s közölte, hogy a kizárás jogtalan volt, hiszen a jelzőgong elromlott és csak az első három lovas szereplése után javították meg.

Az ideges hangulat feloldódott; s a versenyzőtársak azonnal rohantak Horváthhoz, aki közben már az istállóban lenyergelt. A fiatal versenyző jó idegállapotát dicséri, hogy ilyen huzavona után is első világversenynél szép programot mutatott be és a 9. helyen végzett.

A délutáni fordulóban Gróznér István szerepelt. A rádióházi versenyző lova, Bíboros a díjlovagló négyszögbe való bejövételkor és kimenetelkor kissé feszengett, a bemutató azonban így is sikerült. Monspart Gábor vezetőedző elégedett volt fiatal lovasai első napi teljesítményével s az idős mester reménykedik a pénteken induló Oláh és Cseresnyés jó szereplésében is [...].

Újabb egy nap telt el, július 26-án „Most jön a neheze” címen írt a Népsport:

[...] Pénteken a military mezőny második csoportja mutatta be felkészültségét díjlovaglásban a bitcai lovasközpontban. Hogy milyen népszerű a lovassport az olimpia alatt, azt mutatja, hogy zsúfolásig megteltek a lelátók. A magyar csapat tagjai a rajt előtt Cseresnyés és Oláh körül forgolódtak az istállóban.

Cseresnyés lova, Fapipa sajnos a négyszögben a nézőket „szórakoztatta”, s nem a versenybírókat. Sokat rakoncátlankodott, feszengett, s végül lovasa jó teljesítményét lerontotta. A 22 éves versenyzőt talán az vigasztalhatta, hogy végre megérkezett otthon-

ról a nagyon várt hír: feleségének kislánya született, anya és gyermeke egészségesek. A délutáni csoportban Oláh Mihály látványos programot mutatott be Adóssal, s versenyzőink közül a legkevesebb hibapontot kapta. Dr. Várady Jenő csapatvezető szerint meglepően magas szintű volt a díjlovaglás, s különösen a lengyel versenyzők lovagoltak kitűnő programokat.

Az első versenyszám után Lengyelország csapata közel 20 ponttal vezet az esélyes Szovjetunió együttese előtt, a magyar csapat a hatodik helyen áll. Persze még csak most jön a java, pontosabban szombaton a terepverseny, amely nagyon nehéznek ígérkezik. A Nemzetközi Lovas Szövetség kiküldöttjei éppen ezért felkérték a rendezőket,

hogyan módosítsák a pályát. Így az ügetőszakasz 4 km-rel megrövidül, néhány nehéz akadályon is változtatnak majd, s a terepverseny szombaton csak 11 órakor kezdődik.

Július 27-én „Csapatunk már a 4. helyen” címen számolt be az eseményekről a Népsport:

[...] A magyar militarysták pénteken este sokáig nem tudtak elaludni, azért szurkoltak, hogy a két nap alatt sokat szikkadt tereppályát ne áztassa el ismét az eső. Az időjárásfelelős azonban nem kegyelmezett: szombaton reggel ömlött az eső Moszkvában. A reggeli újabb pályabemutató után 11 órakor kezdődött a nagyon nehéznek ígérkező terepverseny. Az indiai Singh rajtolt elsőnek, de az akadályszakaszon elvérzett.

■ 1. Indulás az olimpiai faluból, buszra várva.

Az első csoportban Cseresnyés, dr. Várady Jenő csapatvezető, Oláh, Horváth és Gróznér; hátul Makkos Vilmos és a díjugratók | 2. Horváth Zoltán és L'Amour a díjugratópályán | 3-5. Tereppályanezés, a terepakadályok bejárása

A magyarok közül Horváth Zoltán kezdett, s a B szakaszon a 11 akadályt sikerrel vette. Szakadó esőben vágott neki a 33 rögzített akadállyal nehezített D szakasznak. A szombathelyi versenyző kezéből a harmas akadálnál kiesett a pálcia, de feltalálta magát, egy fáról gallyat tört, s ezzel biztatta az egyre fáradtabb L'Amourt. Óriási kő esett le a magyar csapat szívére, amikor Horváth beérkezett a célba. De ez még csak az első kör volt, hiszen három lovasunk még ezután következett.

Gróznér István Bíboros hátán derekasan küzdött a sárral és az akadályokkal. A rádióházi versenyző a 18-as akadálnál leesett lováról, de nem adta fel, sárosan, átázva folytatta és befejezte a versenyt.

Közben az ellenfelek sorra „hullottak el”. Óriási meglepetésre a vezető lengyel csapat két tagja nem tudta befejezni a versenyt és így az éremre esélyes együttes kiesett a további küzdelemből.

Nagyon szurkoltunk Cseresnyés Lászlónak, hiszen ha ő is célba ér, akkor már „állva maradunk” ebben a gigászi küzdelemben. A fiatal versenyző derekasan küzdött. A D szakasz legnehezebb, hármas akadálnál lova, Fapipa kétszer is ellenszegült, s a harmadik után már kizárás következett volna. A magyar díjugratók ennél az akadálnál „áztak”, s „megbiztatták” Cseresnyést; akinek harmadszorra sikerült az ugrás, majd a következő 30 akadály is, és kiemülten, de boldogan érkezett a célba.

Utolsó versenyzőnk, Oláh Mihály lova a kettes akadálnál ellenszegült, az enyingi versenyző pálcája balszerencséjére leesett, s anélkül nem sikerült rávennie Adóst a félelmetes akadály átugrására, így kizárták a versenyből. Nagy baj azonban már nem volt, hiszen három lovasunk már célba érkezett, ami nem sikerült sem a lengyel, sem a bolgár és az indiai csapatnak. Így együttesünk feljött a negyedik helyre. Vasárnap délután a díjugratással fejeződik be a háromnapos verseny, amelyben eddig fiatal lovasaink jó teljesítményt nyújtottak...”

A július 28-i Népsport-cikk „Küzdeni tudásból jeles” címen jelent meg:

[...] Vasárnap délután a bitcai lovasközpontban telt ház előtt zajlott le a háromnapos verseny, a military befejező száma, a díjugratás. Ragyogó napsütésben, a gyönyörű pályán a lovasoknak tizenkét 120 cm magas akadályt kellett leküzdeniük. A három magyar induló nagyon izgató volt a rajt előtt, hiszen a sikeres szombati terepverseny után az utolsó erőpróbán nem akartak „elcsúszni”.

Nagyon szorítottunk, amikor Horváth Zoltán L'Amourral a pályára lovagolt. Jól kezdett, a kilences akadálnál azonban lova egy pillanatra megtorpant, szinte helyből ugrott el, s leérkezéskor térdre esett. Hátborzongató pillanat volt. Szerencsére Horváth nem esett le, lovának sem történt semmi baja; s így be tudták fejezni a versenyt.

A fiatal Grózner István nagyon erélyesen lovagolt, biztos kézzel irányította Bíborost, s két verőhibával érkezett a célba.

Hátra volt még Cseresnyés László. Előtte a mexikói Barcena lova a kilences akadálnál kétszer ellenszegült (a harmadik után kizárás következik), a versenyző azonban palcájával nagyon megbiztatta Bonbonát, s harmadszorra átjutott az akadály felett. Így a mexikói csapat megőrizte harmadik helyét. Cseresnyés idegesen kezdett Fapípával, de a táv második felében már hibátlanul lovagolt.

Csapatban a várakozásnak megfelelően a szovjet lovasok nyerték az aranyérmet,

az egyéni győzelmet az olasz Roman szerezte meg.

Óriási volt az öröm a kis magyar táborban, hiszen sikerült a nagy cél elérése. Fia-tal csapatunk eredményesen szerepelt, pontszerző lett ezen a nagy vizsgán, és küzdeni tudásból jelesre vizsgázott [...].

Az olimpia után, a Népsport 1980. augusztus 7-i számában „Ráérünk még ünnepelni – Nagy eredmény után nagy tettekre van szükség!” címen olvashattuk a következő értékelést:

[...] Lovascsapatunkat a moszkvai utazás előtt a szövetség vezetői ünnepélyes kere-

tek között búcsúztatták. Ezen az ünnepségen mindenki szóhoz jutott, mindenki kívánt valamit a versenyzőknek, e sorok írójaja viszont kért: „Szereplésetekkel könnyít-sétek meg az értékelést...”

[...] Az 1972-es müncheni kudarc után lo-vassportunk úgy próbált felejtetni, hogy mély álomba merült, és hosszú évekig csak vegetált... Az elmúlt nyolc esztendő leg-gyengébb bizonyítványa, egyetlen világ-versenyen sem vettek részt magyar lova-sok. A szakvezetés is beletörődött lassan abba, hogy sok pénzért, drága lóval „lo-vacsakázgassanak”, és az olimpiai szak-ágak eredménytelenségét a fogathajtók

A NÉPSPORT JÚLIUS 28-I SZÁMÁBAN MEGJELENT EREDMÉNYLISTA

HÁROMNAPOS VERSENY, EGYÉNI

Olimpiai bajnok: Federico Euro Roman (Olaszország) Rossinan nevű lován, 108,6 hibapont

- 2. Blinov (Szovjetunió) – Galzun (120,8)
- 3. Szolnyikov (Szovjetunió) – Pintszet (151,6)
- 4. Voikov (Szovjetunió) – Csetei (184,6)
- 5. Doncsev (Bulgária) – Medisszon (185,3)
- 6. Szlapka (Lengyelország) – Erymsn (241,8)

- 14. Cseresnyés László – Fapipa (436,2)
 - 16. Grózner István – Bíboros (493,6)
 - 17. Horváth Zoltán – L'Amour (668,6)
- Oláh Mihályt Adós nevű lovával a terepversenyen kizárták.

HÁROMNAPOS VERSENY, CSAPAT

Olimpiai bajnok: Szovjetunió (Alekszandr Blinov, Juri Szolnyikov, Valeri Volkov), 457,0 hibapont

- 2. Olaszország, 656,2 hp.
- 3. Mexikó, 1172,83 hp.
- 4. Magyarország (Cseresnyés László, Grózner István, Horváth Zoltán), 1603,4 hp.

aranyaival próbálták eltakarni. A lovasklubok többsége nagyobb gondot fordított a „kemény” pénztárcájú turisták lovagoltatására, mint versenyzői nevelésére, a folyamatos ember- és lóutánpótlás biztosítására. Persze nem mindenki adta fel a harcot, a sportágot igazán szerető vezetők, edzők, versenyzők dolgoztak, dolgoztak, dolgoztak a sportág megmentéséért, s mellette még veszekedtek is a Pató Pálokkal. Ha ez a kisszámú, de annál nagyobb elszántságú gárda nincs, akkor a szakvezetés hiába határozza el január elején az olimpiára való felkészülést, nincs kinek, kit felkészíteni!

[...] Az év elején a leggyengébb lábón a military állt, hiszen a másik két szakághoz viszonyítva sokkal nagyobb elfoglaltságot és munkát jelentő szakág az elmúlt években rohamosan visszafejlődött. Annak ellenére, hogy a szakvezetés a moszkvai olimpiára való felkészülést militaryban jelölte meg. Szerencsére néhány dunántúli lovasklub (Enying, Szombathely, Rádiháza, Nagyvázsony, Keszthely) központi segítség nélkül is foglalkozott a szakággal. Az említett klubokban hozzáértő szakemberek irányítása mellett fiatal, tehetséges gárda nevelkedett fel, amely az év elején a szakvezetéstől bizalmat kaphatott volna. Mivel azonban az elnökségben csak díjugratásban érdekelt klubok vezetői foglalnak helyet, így a segítségnyújtás ismét elmaradt.

S ekkor szinte csoda történt: az állami gazdaságok, az egyesületek összefogtak és dr. Várady Jenő szakfelügyelő vezetésével,

Monspart Gábor vezetőedző irányításával Rádiházán nagyon intenzív közös felkészülés kezdődött el, amely áprilistól Enyingen folytatódott.

[...] A külföldi szakemberek szerint négy év kell ahhoz, hogy egy lovat felkészítsenek a háromnapos versenyzésre. Monspart Gábornak mindössze öt hónapja volt erre, a kevés idő azonban nem zavarta az idős mestert: megpróbálta a lehetetlent és nagyon óvatos, folyamatos munkával sikerült felkészíteni a lovasokat és a lovakat az olimpiára. Közben többen kifogásolták Monspart óvatosságát, de az olimpiai terepversenyen nyújtott nagyszerű teljesítmény egyértelműen bebizonyította, hogy neki volt igaza. A sáros, mély talajú, nagyon nehéz akadályokkal nehezített pályán Horváth Zoltán L'Amourral, Cseresnyés László Fapipával, Gróznér István Bíborossal és Oláh Mihály Adóssal elismerésre méltó teljesítményt nyújtott, s bizonyították, hogy képesek ilyen nagy feladat megoldására is. Teljesítményük értékét emeli, hogy ezen a „goromba” pályán olyan nagy tudású, éremre esélyes versenyzők, mint a lengyelek is, elvéreztek. A szakemberek tudják igazán, hogy Cseresnyésék milyen nagy tettet vittek véghez Moszkvában, de hogy az olvasóknak is fogalma legyen arról: a terepverseny 30 km hosszú pályáján végigmenni olyan, mint amikor egy néhány napja úszni tanuló ember átússza a Balatonot Fonyódot és Badacsonyt között.

[...] Most, a kedvező olimpiai szereplés után sokan és sokszor fogják majd el-

■ 1–3. A versenyt befejezett lovak: Bíboros (1974. sm., 1057 Békéscsaba-Furfang, Furfang xx, 15 Mancsi, 5550. North Star A XIX-2); Fapipa (1974 gph. Francia xx, 653 Hortobágy-Fuvola, Nonius DV); illetve L'Amour (1974 spm, Aldato-129, NDXXXI-3, NDXXXI, nevelte Mezőhegyes) | 2. Edző és pályaedző, Makkos Vilmos és Monspart Gábor az olimpián

mondani: „Lovasaink felülmúlták önmagukat, várakozáson felül szerepeltek.” Ez így igaz, de éppen az eredményes szereplés teremtett olyan légkört, amelyben a szakembereknek kritikusan fel kell mérni a sportágot, s meg kell határozni a most következő legszükségesebb feladatokat. Tennivaló van bőven, így ünneplésre nincs idő.

Az olimpiai felkészülés elején írtuk: a sportág jelenlegi helyzetében nem az a lényeg, hogy lovasainak hogyan szerepelnek majd Moszkvában, hanem az, hogy a moszkvai olimpiára való felkészülés alatt tapasztalt lendület állandósuljon. Az olimpiai szép helytállást nem ünneplésre, s a hiányosságok, elfedésére kell felhasználni, hanem arra, hogy a meglévő sok feladat végrehajtásához erőt adjon a szakembereknek és a versenyzőknek. Főleg azoknak, akik a hosszú évek eredménytelensége után már-már hitüket veszítették [...].”

A visszaemlékezés-sorozatot folytatjuk, a következő részből kiderül, hogyan ment tovább a sportág az olimpiai lendülettel.

Tuska Pál